

Eleva ton poeta alt èpich pedestal
 que 'l puga saludar la multitud inmensa...
 Ensenyal a tos fills; y mentre 'l temps avença
 no dexis may de veure ab renovat esment
 l' obra del Mestre, qu' es son propi monument!
 Vers aqueix puig suprem endreça la volada
 dels esperits alats que trega ta fillada:
 àguila o rossinyol, bé pot triarshi niu
 en regalat boscatge o penyalar aspriu...
 Allà hi ha cims suaus de neu; timbes ferestes,
 estanys de blau de cel y màgiques florestes,
 idilis de pastors y plantes de virtut,
 ab l' ayre mentanyá qui dona la salut,
 çabanes y castells, ermites y asceteris,
 ruïnes y cançons y coves de misteris,
 y fonts de rius naixents y fonts de tradició...
 ¡Allò es nostre ideal, poètic Canigó!

MIQUEL COSTA, PBRE.

LOS CATALANS DEL ALGUER EN CERDENYA

ALS ILUSTRES ACADEMICHS DE BONES LLETRES DE BARCELONA

Encara que molt lluny, y monts, valls y marina
 Separin les dues terres que lliga afecte antich,
 Com fills d' una mateixa tendra mare llatina
 Son nostros los grans homens del vostra cel tan rich

Haguerem volgut esser presents a la gran festa
 que Barcelona ilustre consagra a *Verdaguer*. .
 Y ofrir en sua memoria una, si bé modesta
 Ab nostres mans tixida corona de llorer.

Ma si en tal festa hi falta nostre pobre persona
 De cert el vot no hi manca del nostre cor germá;
 Y 'l pensament que corri tot dret a Barcelona
 En aquell día nostre salut vos portará.

¡Ditxosa Catalunya que entre tos fills gloriosos
 Lo gran poeta vanta *Jacinto Verdaguer*!
 De 'l sol de Vallvidrera als resplandors hermosos
 També 'n gaudeix ta filla la catalana Alger.

ANTONI ADAMI